

Dincolo de pășune

Autor: Yamam Khartash

Ilustrator: Sara Wafeeq

3asafeer.com

Realizarea cărții originale a fost posibilă grație sprijinului generos al *All Children Reading: A Grand Challenge for Development*¹ (ACR GCD), parteneri (the United States Agency for International Development² (USAID), World Vision și Guvernul Australian. A fost pregătită de Asafeer Education Technologies FZ LLC și nu reflectă neapărat viziunile partenerilor ACR GCD. Potențialele adaptări și traduceri ale acestei lucrări nu ar trebui considerate traduceri oficiale ale ACR GCD. ACR GCD nu își asumă responsabilitatea pentru conținutul sau erorile care ar putea apărea în traducerea acestui material.

USAID
FROM THE AMERICAN PEOPLE

World Vision

**Australian
Aid**

¹ Toți copiii citesc: Marea provocare pentru dezvoltare

² Agenția Statelor Unite pentru Dezvoltare Internațională

În fiecare dimineață, furnicile roșii mână termitele către plantele verzi. Termitele beau din plantele gustoase și succulente până când se satură.

De aceea, termitele sunt mereu foarte recunoscătoare pentru prezența furnicilor.

Termitele sunt oarbe si fără ajutorul furnicilor
nu ar putea ajunge la plante să își
potolească setea.

Furnicile roșii apără termitelile de buburuzele care le înconjoară peste tot pe pășune. Aripile termitelilor sunt scurte și ele nu pot zbura pentru a scăpa de buburuze când acestea atacă. De aceea, termitelile sunt mereu foarte recunoscătoare pentru prezența furnicilor.

De asemenea, furnicile se ocupă și de ouăle termitelor. Acestea le cară și le ascund sub pământ. După ce ies din ouă, termitelile sunt mânite de furnici să se hrănească din rădăcinile plantelor succulente. De aceea, termitelile sunt mereu foarte recunoscătoare pentru prezența furnicilor.

Într-o zi, în timp ce furnicile cărau ouăle sub pământ, un ou a căzut și s-a rostogolit departe, departe. Furnicile nu au observat oul lipsă și și-au continuat drumul.

Oul a ajuns pe o mică frunză și peste câteva zile a eclozat.

O mică insectă a ieșit din ou. Era Teri Termita. Ea a privit în jur și a fost de-a dreptul uimită de frumusețea naturală care o înconjură. A băut din plantele succulente până când și-a potolit setea. I-a plăcut gustul sucului și a continuat să îl bea în fiecare zi. Teri a crescut tot mai mare.

Într-o zi, o buburuză a atacat-o pe Teri. Când a văzut-o venind, Teri a dat din aripi și a zburat de acolo. Într-un final, a ajuns pe pășunea unde trăiau toate celelalte termite.

Când le-a văzut, Teri a exclamat: „Aceste insecte arată exact ca mine!” Ea a aterizat lângă celelalte termite.

Când au văzut-o, acestea au întrebat-o: „Cum de poți zbura?”

Teri a răspuns: „Asta înseamnă că voi nu puteți zbura?”

Teri a privit celelalte termite. Ele beau sucul pe
care

furnicile îl pregăteau pentru ele.

Apoi Teri a văzut furnicile cărând ouăle
termitelor și s-a întrebat: „Unde duc furnicile
ouăle?”

Teri a hotărât să le urmărească. Ea a văzut ouăle eclozând. Din ele au ieșit termite mărunte. Dar furnicile le-au ținut în găuri sub pământ până când acestea aproape au orbit. Apoi le-au tăiat aripile!

Teri a fugit la celelalte termite și le-a povestit ce a văzut. Termitele au spus: „Nu este adevărat!

Furnicile ne hrănesc și ne protejează”. Teri a răspuns: „Chiar așa să fie? Haideti cu mine! Uitați-vă la mine! Eu pot vedea și pot zbura! Știți de ce? Pentru că nu am trăit cu furnicile.”

O termită bătrână a zis: „Chiar dacă ai dreptate, de ce ne-am face griji când avem de mâncare și când nimeni nu ne atacă atâta timp cât furnicile ne protejează?” Apoi s-a uitat la celelalte termite și a spus: „Să o lăsăm în pace și să plecăm! E timpul să le arătăm furnicilor cât de recunoscătoare suntem.”

Teri a strigat: „A văzut vreunul dintre voi razele calde ale soarelui printre frunzele copacilor? A văzut cineva cascada curgând printre pietre în râu? Dar splendoarea unor nori pufoși în razele lunii? Să știți că există viață și dincolo de pășune! Dacă ați mai avea aripi, ați putea zbura și v-ați putea ascunde de buburuze, fără să aveți nevoie ca cineva să vă protejeze.”

Nimănui nu a părut să îi pese de ce zice Teri.
Totuși, trei termite au decis să rămână cu ea. S-au
ascuns după niște frunze până când au trecut
furnicile.

Teri și-a protejat prietenele. Le-a semnalat de fiecare dată pericolul. De asemenea, le-a povestit despre minunatele culori pe care le putea vedea.

Înainte de venirea iernii, termitelile au depus o mulțime de ouă. Teri le-a ascuns pe toate în rădăcinile plantelor. Viața lui Teri și a prietenilor săi s-a încheiat, dar a fost începutul unei noi generații de termite care puteau vedea și zbura.

Primăvara a venit în sfârșit, iar ouăle au eclozat. Micile termite au privit minunea naturii. Ele s-au jucat împreună și au mâncat și au băut din diversele plante.

În timp ce rătăceau prin împrejurimi, micuțele au văzut pășunea plină de furnici roșii și de alte insecte. Ele s-au apropiat și au zis: „Ne seamănă atât de tare!” Ele știau ce li s-a întâmplat acestor insecte și au mai convins douăzeci dintre ele să părăsească pășunea. Ele le-au protejat și le-au povestit despre frumusețile care le înconjurau.

SFÂRȘIT